

omhandler, Nedsættelse fra 10 til 5 Aar af det Tidsrum, i hvilket den vedkommende skal have holdt sig udenfor Fattigvæsenet for at kunne erholde Alderdomsunderstøttelse, ser jeg ingen Grund til her at gøre nogen Undtagelse, især da der er andre Punkter, der snarere kunde være Spørgsmaal om at ændre. De kommunale Raads Holdning for 6 Aar siden, da de bleve spurgt, blandt andet om, hvad de mente om en saadan Nedsættelse, forekommer mig heller ikke taler for specielt at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, idet Størstedelen af Landets kommunale Raad undlod at svare paa dette Spørgsmaal, og de fleste af dem, der svarede, udtalte sig imod og kun enkelte for en Nedsættelse af Tidsrummet. — Jeg skal dog henstille, om der maatte være Grund til, ligesom i forrige Samling, at gøre Spørgsmaalet til Genstand for Overvejelse i et Udvalg. Der er jo den Mulighed, at Invaliditetskommissionens Betænkning kan komme til at foreligge under Udvalgsbehandlingen, og i øvrigt kunde der maaske ogsaa være andre Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med Lovforslaget, som der kunde være Anledning til at overveje.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg skal ikke nægte, at det gjorde mig ondt at høre det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) atter i Dag udtale sig mod det foreliggende Forslag. Jeg synes, at den Bestemmelse, som Forslaget omhandler, er saa ligefrem og saa rimelig og retfærdig, som tænkes kan. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage mine Udtalelser om denne Sag fra tidligere Samlinger, jeg har jo ofte haft Lejlighed til at omtale den for det høje Ting og kan henvise til, hvad jeg tidligere har sagt. Kun et vil jeg nævne. Straffede Personer, som have faaet Æresoprejsning efter 5 Aars Forløb, have Adgang til at faa Alderdomsunderstøttelse, men den hæderlige Medborger, som i en eller anden uskyldig Anledning har været nødt til at tage imod Fattighjælp, nægter man den samme Ret. Det gør mig ondt, at man vedblivende vil gøre det. Jeg vil ikke sige, at den ærede Taler (Johnsen) absolut nægter dem denne Ret, men atter i Aar skyder han Sagen ud i det uvisse og vil have den henvist til Udvalgsbehandling osv. Han nævnedes to Punkter som Begrundelse herfor. Han henviste ligesom i Fjor til, at der er nedsat en Kommission angaaende Invaliditets- og Alderdomsforsikring, og saa længe denne Kommission sidder, finder han det

ikke rigtigt, at der foretages Ændringer i Alderdomsunderstøttelsesloven, idet man derved vilde udsætte sig for at foregribe Kommissionens Arbejde. Jeg synes, at den her foreslaaede Ændring er saa uskyldig og saa ligefrem, at man ikke behøver at afvente Kommissionsbetænkningen for at skride dertil. Desuden har jo gammel Erfaring, kan jeg gerne sige, belært os om, at fordi der foreligger en Kommissionsbetænkning om et stort og vidtrækkende Spørgsmaal, er det ikke givet, at den sætter Frugt i en Lov, som bliver vedtagen af Rigsdagen i den samme eller maaske den følgende Samling.

Dernæst vil jeg minde om, at det er saa som saa med den Udtalelse om Landets Sogneraad, som det ærede Medlem fremkom med i Fjor og nu atter i Aar, at kun ganske faa af dem havde udtalt sig for denne Forandring, medens de fleste havde udtalt sig derimod. Forholdet er dette, at af Landets 1,100 Sogneraad have kun 96 udtalt sig imod Forandringen, nogle enkelte have udtalt sig for den, medens de allerfleste slet ikke have svaret. Jeg tillod mig i Fjor at sige og tillader mig i Aar at gentage, at enhver, som har Kendskab til de kommunale Forhold paa Landet, sikkert vil være enig med mig i, at der ikke kan være Tvivl om, at de allerfleste af Landets Sogneraad meget gerne ville gaa med til en saadan Ændring. Jeg tillader mig derfor atter i Aar at anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Rasmussen-Vanddamgaard: Det foreliggende Lovforslag, som blev indbragt i Folketinget i Fjor ved privat Initiativ, kom, som berørt af den første ærede Taler, saa sent herop, at det den Gang ikke blev behandlet til Ende. I Aar er det kommet en Maaned tidligere, men ogsaa indbragt ved privat Initiativ. Det gør jo i og for sig ikke noget, hvorledes det er indbragt, men det har dog sin Betydning, naar man vil undersøge, hvorfor det er blevet indbragt. Jeg kunde tænke mig, at der var Grund til at gribe ind, hvis den bestaaende Alderdomsunderstøttelseslov havde virket paa uheldig Maade, men det ser jeg ikke, der har foreligget noget om. Jeg har personlig Sympati for Lovforslaget, fordi der ligger en vis Humanitet i det, og jeg kan godt se, at det, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) nævnte, kan være berettiget. Men paa den anden Side maa jeg, hvor ondt det end mulig kan gøre det ærede Medlem, udtale — hvad jeg dog